

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Kateřinou Pelišovou v právní věci

žalobkyně: **R. F.** narozená
bytem

zastoupená advokátem Mgr. Svatoplukem Čechem
sídlem Mánesova 1085, 276 01 Mělník

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429**
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o zaplacení částky 61 866,40 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna uhradit žalobkyni částku 5 643,40 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 78 952,60 Kč od 4. 6. 2019 do 4. 10. 2019 a se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 5 643,40 Kč od 4. 6. 2019 do zaplacení, to vše do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se v části, jíž se žalobkyně domáhala úhrady částky 56 223 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 56 223 Kč od 4. 6. 2019 do zaplacení, zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 22 730,80 Kč do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Svatopluka Čecha, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 20. 6. 2019 domáhala na žalované úhrady částky 144 419 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z této částky od 4. 6. 2019 do zaplacení jakožto náhrady škody a přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobené jí nezákonným rozhodnutím. Proti žalobkyni bylo vedeno trestní stíhání pro přečin těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku, a to na základě usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Libereckého kraje, Územního odboru Česká Lípa, Oddělení obecné kriminality ze dne 10. 7. 2017, č.j. [REDAKCE]. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně stížnost, která byla zamítnuta. Pro stejný skutek byla proti žalobkyni podána obžaloba, žalobkyně však byla rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 28. 6. 2018, č.j. [REDAKCE], obžaloby zproštěna podle § 226 písm. a) trestního řádu. Rozsudek nabyl právní moci téhož dne. Žalobkyni vznikla v souvislosti s výše uvedeným trestním řízením škoda spočívající v **nákladech vynaložených na obhajobu**. Za jeden úkon právní služby náleží odměna ve výši 1 500 Kč, přičemž byly provedeny tyto úkony: příprava a převzetí obhajoby dne 25. 5. 2017 (tato plná moc byla udělena pouze pro podání vysvětlení, dne 20. 7. 2017 pak byla udělena plná moc pro celé řízení), účast při vyšetřovacích úkonech v přípravném řízení – podání vysvětlení dne 26. 5. 2017, účast při vyšetřovacích úkonech v přípravném řízení – výslech obviněné dne 20. 7. 2017, další porada s klientem přesahující jednu hodinu dne 24. 7. 2017, stížnost proti usnesení o zahájení trestního stíhání dne 26. 7. 2017 (účtován půlúkon), výslech svědků dne 23. 8. 2017, prostudování spisu při skončení vyšetřování dne 30. 10. 2017, další porada s klientem přesahující jednu hodinu dne 27. 2. 2018, hlavní líčení u Okresního soudu v České Lípě dne 28. 2. 2018 v době od 8:30 hod. do 11:00 hod. (účtovány dva úkony), zaslání znaleckého posudku a jeho doplnění soudem dne 13. 4. 2018, hlavní líčení u Okresního soud v České Lípě dne 18. 4. 2018 v době od 12:30 hod. do 14:45 hod. (účtovány dva úkony), hlavní líčení u Okresního soudu v České Lípě dne 28. 6. 2018 v době od 8:30 hod. do 10:45 hod. (účtovány dva úkony). Celkem se tak jedná o 15 úkonů, k nimž náleží režijní paušál po 300 Kč, tedy částka 4 500 Kč. Dále je účtováno cestovné za cestu na trase Mělník – Česká Lípa – Mělník (90 km) dne 28. 2. 2018 a dne 28. 6. 2018 vždy ve výši 500 Kč. Celkem se jedná o částku **27 250 Kč**. Žalobkyně byla zároveň nucena nechat si vypracovat **znalecký posudek a jeho doplnění**. Jeho závěry byly potvrzeny revizním znaleckým posudkem. Za znalecký posudek vypracovaný znalcem MUDr. Josefem Mackem, Ph.D. ze dne 27. 11. 2017 uhradila žalobkyně částku 8 000 Kč, za jeho doplnění ze dne 12. 3. 2018 pak částku 1 200 Kč. V souvislosti s vypracováním uvedeného znaleckého posudku si žalobkyně musela vyžádat lékařské zprávy nezl. O [REDAKCE] Z [REDAKCE] z [REDAKCE] nemocnice, za což uhradila částku 80 Kč. Tyto podklady pak zasílala znalci poštou, za což uhradila částku 245 Kč. Celkem tak žalobkyně vynaložila částku **9 525 Kč**. Dále žalobkyně vynaložila náklady na **cestovné** k úkonům, u nichž byla nutná její osobní účast. Jednalo se o tyto úkony: podání vysvětlení dne 9. 1. 2017, dne 2. 2. 2017 a dne 26. 5. 2017, výslech obviněné dne 20. 7. 2017, porada s obhájcem dne 24. 7. 2017, a to vždy cesta z [REDAKCE] na Policii ČR v České Lípě a zpět (58 km při spotřebě 7,6 l – nafta) v částce 352 Kč. Dále se jednalo o úkon: fziiodetekční zařízení dne 7. 6. 2017, přičemž se jednalo o cestu z [REDAKCE] do Prahy a zpět (236 km při spotřebě 7,6 l – nafta) v částce 1 433 Kč. Dále se jednalo o úkon spočívající v poradě s obhájcem dne 27. 2. 2018, přičemž se jednalo o cestu z [REDAKCE] na Policii ČR v České Lípě a zpět (58 km při spotřebě 7,6 l – nafta) v částce 363 Kč. Dále se jednalo o úkony spočívající v cestě na hlavní líčení z [REDAKCE] k Okresnímu soudu v České Lípě a zpět ve dnech 28. 2. 2018, 18. 4. 2018 a 28. 6. 2018 (58 km při spotřebě 7,6 l – nafta) v částce 363 Kč. Celkem se tak jedná o částku **4 645 Kč**. V souvislosti s uvedeným trestním stíháním došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně. Žalobkyně si nebyla vědoma jakéhokoli porušení právních předpisů či zanedbání povinnosti pěstouna v péči o nezl. O [REDAKCE] Z [REDAKCE]

Žalobkyně následně trpěla poruchami spánku, depresemi. Žalobkyně žije na malé vesnici, kde byla považována za kriminální osobu a v očích ostatních byla předem odsouzena. U žalobkyně lze hovořit o posttraumatické stresové poruše. Žalobkyně byla nucena vyhledat odbornou lékařskou pomoc, a to PhDr. Karla Hlavatého (Psychologická poradna Jablonec) ve dnech 11. 1. 2018 a 28. 7. 2018. Za tato **vyšetření** uhradila žalobkyně částku **1 000 Kč**. **Cestovní výdaje** k těmto vyšetřením pak činily **800 Kč** (2x cesta do Jablonce nad Nisou v délce 72 km). Žalobkyně dále navštívila dne 16. 8. 2018 MUDr. Danielu Malou v Liberci, kdy jí byla diagnostikována smíšená úzkostná a depresivní porucha a byl jí předepsán lék [REDAKCE]. Trestní stíhání žalobkyně trvalo 343 dní. Žalobkyně s orgány činnými v trestním řízení spolupracovala. Žalobkyně požaduje **přiměřené zadostiučinění** za nemajetkovou újmu ve výši **101 199 Kč**, přičemž se jedná o součin délky trestního stíhání (343 dní) a 1 % průměrné měsíční mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním hospodářství v roce 2017 (částka 29 504 Kč, resp. 295,04 Kč /den). Svůj nárok uplatnila žalobkyně u žalované dopisem ze dne 3. 12. 2018.

2. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla zamítnutí žaloby s tím, že u ní žalobkyně skutečně uplatnila dne 3. 12. 2018 svůj nárok na náhradu škody, a to ve výši 151 756 Kč jakožto nákladů obhajoby ve výši 27 250 Kč, znalečného ve výši 9 525 Kč, cestovného žalobkyně ve výši 4 645 Kč, nákladů na psychologická vyšetření a cestovného k nim ve výši 1 800 Kč a náhrady nemajetkové újmy ve výši 108 545 Kč. Podáním ze dne 7. 8. 2019 žalobkyně rozšířila svůj nárok na náhradu vynaložených nákladů obhajoby ohledně DPH z částky 27 250 Kč, tedy o částku 5 722,50 Kč. Žalovaná vyhověla nároku žalobkyně co do částky 28 616,50 Kč na nákladech obhajoby, plně vyhověla nároku na náhradu znalečného ve výši 9 525 Kč a co do částky 777,60 Kč na cestovném. Nárok žalobkyně na náhradu nákladů vynaložených na psychologická vyšetření a cestovné k nim uznán nebyl. Dále žalovaná vyslovila omluvu za nezákonné trestní stíhání žalobkyně a přiznala jí přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 45 000 Kč. V daném případě došlo k vydání nezákonného rozhodnutí. Žalovaná neuhradila úkon spočívající v účasti u podání vysvětlení dne 26. 5. 2017, neboť tento byl učiněn před vydání nezákonného rozhodnutí, nejedná se tedy o účelně vynaložený výdaj na změnu nebo zrušení nezákonného rozhodnutí. Dále nebyl nahrazen úkon spočívající v zaslání znaleckého posudku dne 13. 4. 2018, neboť se nejedná o úkon právní služby ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“). Žalobkyni tedy byla přiznána náhrada nákladů na obhajobu ve výši 28 616,50 Kč. Nárok na cestovné lze uplatnit výhradně v souvislosti s pracovní cestou. Nárok žalobkyně na náhradu cestovného k orgánům činným v trestním řízení a k obhájci byl tedy snížen o amortizaci vozidla a byl přiznán v částce 777,60 Kč. Co se týče nákladů na psychologická vyšetření a cestovné k nim, nebylo prokázáno, že tato vyšetření byla učiněna výhradně v příčinné souvislosti s trestním stíháním žalobkyně. Na přiměřeném zadostiučinění za nemajetkovou újmu byla žalobkyni přiznána částka 45 000 Kč a žalovaná se jí za vydání nezákonného rozhodnutí omluvila. Trestní stíhání žalobkyně trvalo cca 1 rok, což je doba spíše kratší s ohledem na to, že bylo třeba vést znalecké dokazování. Žalobkyně byla ohrožena sazbou trestu odnětí svobody maximálně na dobu dvou let, přičemž v případě osoby bez záznamu v rejstříku trestů lze usuzovat, že v případě shledání viny by byl uložen trest podmíněný. Žalobkyně nebyla stíhána vazebně a trestní stíhání nebylo medializováno.
3. V reakci na vyjádření žalované žalobkyně vzala zpět žalobu ohledně náhrady nákladů obhajoby v částce 27 250 Kč (žalobkyni byla uhrazena částka 23 650 Kč + DPH, neboť zástupce žalobkyně se mezitím stal plátcem DPH) s tím, že tento nárok považuje za zcela vypořádaný, stejně jako nárok na náhradu za znalecké posudky a další hotové výdaje za zdravotnickou dokumentaci. Dále žalobkyně vzala zpět žalobu ohledně částky 777,60 Kč na cestovních výdajích. V daném případě je však třeba odškodnit i amortizaci vozidla,

neboť vykonanými cestami došlo k opotřebení vozidla, přičemž nebyť trestního stíhání, nemusela by žalobkyně cesty vykonat. Navíc částka 777,60 Kč ani neodpovídá náhradě za spotřebovanou naftu. Žalobkyně tedy dále trvala na náhradě cestovného ve zbývající výši 3 867,40 Kč. Co se týče náhrady škody za návštěvy lékařů, z lékařských zpráv vyplývají psychické problémy žalobkyně způsobené trestním stíháním, přičemž nikdy před tím problémy psychického rázu neměla. U žalobkyně nastala pracovní neschopnost dne 19. 9. 2017, přičemž usnesení o zahájení trestního stíhání je datováno dnem 10. 7. 2017. Obžaloba byla podána dne 14. 12. 2017 a již dne 11. 1. 2018 musela žalobkyně vyhledat odbornou lékařskou pomoc. Žalobkyně tedy nadále trvala na náhradě částky 1 800 Kč. Dále žalobkyně vzala žalobu zpět ohledně částky 45 000 Kč na přiměřeném zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Trestní stíhání žalobkyně trvalo téměř rok, ačkoliv tato od počátku s orgány činnými v trestním řízení spolupracovala. Žalobkyně trpěla zdravotními a psychickými problémy, přičemž do určité míry tyto problémy přetrvávají dodnes. Žalobkyně tedy nadále požadovala přiměřené zadostiučinění ve výši 56 199 Kč.

4. Usnesením ze dne 23. 3. 2020, č.j. 17 C 88/2019-120, bylo řízení zastaveno vzhledem k částečnému zpětvzetí žaloby žalobkyně ohledně částky 82 552,60 Kč (náklady na obhajobu 27 250 Kč, náklady na vypracování znaleckých posudků 9 525 Kč, část cestovného 777,60 Kč, část přiměřeného zadostiučinění 45 000 Kč).
5. Po provedeném dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav:
6. Usnesením Policie České republiky, KŘP Libereckého kraje, Územního odboru Česká Lípa, Oddělení obecné kriminality ze dne 10. 7. 2017, č.j. [REDAKCE], bylo zahájeno trestní stíhání žalobkyně jako obviněné ze spáchání přečinu těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně stížnost, která byla jako nedůvodná usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě ze dne 1. 8. 2017, č.j. [REDAKCE] zamítnuta. Dne 9. 1. 2017 podala žalobkyně na policii v České Lípě (Arbesova 408, 470 800 Česká Lípa) vysvětlení, které doplnila ve dnech 2. 2. 2017 a 26. 5. 2017 tamtéž. Dne 7. 6. 2017 se žalobkyně zúčastnila fyziodefekčního vyšetření na Policii ČR, Kriminalistickém ústavu Praha (Strojnická 276/8, 170 00 Praha 7). Žalobkyně byla dne 20. 7. 2017 vyslechnuta na policii v České Lípě (Arbesova 408, 470 800 Česká Lípa). Dne 15. 12. 2017 byla Okresnímu soudu v České Lípě doručena obžaloba na žalobkyni, již byla obžalována ze spáchání zločinu ublížení na zdraví podle § 141 odst. 1 trestního zákoníku. Žalobkyně se zúčastnila osobně hlavního líčení konaného ve dnech 28. 2. 2018, 18. 4. 2018 a 28. 6. 2018 před Okresním soudem v České Lípě. Při hlavním líčení dne 28. 6. 2018 byl vyhlášen rozsudek (pod č.j. [REDAKCE], jímž byla žalobkyně obžaloby zproštěna s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byla stíhána. Rozsudek nabyl právní moci dnem vyhlášení (zjištěno ze *spisu Okresního soudu v České Lípě sp. zn. [REDAKCE]*).
7. Žalobkyně je vlastnící osobního automobilu tov. zn. [REDAKCE], reg. zn. [REDAKCE], jehož spotřeba činí dle 3. údaje v technickém průkazu 7,6 l / 100 km, palivo je nafta (zjištěno z *technického průkazu vozidla reg. zn. [REDAKCE]*).
8. Ve dnech 27. 2. 2018 a 24. 7. 2017 se uskutečnilo jednání mezi žalobkyní a jejím obhájcem, a to na adrese [REDAKCE] Česká Lípa (zjištěno ze *dvou zápisů z jednání*).
9. Od ledna 2018 je žalobkyně v péči Psychologické poradny [REDAKCE] [REDAKCE], přičemž pomoc vyhledala pro psychické vyčerpání, psychosomatické potíže

- a deprese, jejichž hlavní příčinou bylo trestní stíhání (průběh vyšetřování, necitlivý postup vyšetřujících orgánů, nutnost čelit nepravdivým výpovědím ze strany lékařů, sociální stigmatizace, strach z uvěznění). Následky trvaly v plné intenzitě i po zproštění obžaloby. Ke dni 28. 7. 2018 se jednalo o ataky úzkosti včetně somatických projevů (bušení srdce, tachykardie, pocení), poruchy spánku, děsivé sny, obavy z budoucnosti, depresivní stavy, přičemž symptomatika se neliší od projevů posttraumatické stresové poruchy. PhDr. Karel Hlavatý sídlí na adrese [REDAKCE] žalobkyně jej navštívila dne 28. 7. 2018 a dne 11. 1. 2018 (zjištěno ze zpráv z vyšetření v Psychologické poradně Jablonec ze dne 10. 8. 2018 a ze dne 16. 2. 2018).
10. Za dvě návštěvy [REDAKCE] uhradila žalobkyně celkem částku 1 000 Kč (2x 500 Kč) (zjištěno z účetního doklad od [REDAKCE]).
  11. Z důvodu stresu, psychického vyčerpání a psychosomatických potíží byl žalobkyni při prohlídce u [REDAKCE] dne 16. 8. 2018 předepsán lék [REDAKCE]. V pracovní neschopnosti byla žalobkyně od 19. 9. 2017 (zjištěno z lékařské zprávy [REDAKCE]).
  12. Podáním ze dne 3. 12. 2018 (doručeným žalované téhož dne) uplatnila žalobkyně u žalované nárok na náhradu škody vzniklou jí vynaložením nákladů na obhajobu ve výši 27 250 Kč, nákladů na obstarání znaleckých posudků ve výši 9 525 Kč, nákladů na cestování žalobkyně ve výši 4 645 Kč, nákladů vynaložených na vyšetření odbornými lékaři a na cestování k nim ve výši 1 800 Kč a dále nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 108 545 Kč. Celkem tedy požadovala úhradu částky 151 765 Kč (zjištěno z uplatnění nároku u žalované včetně odpovědi žalované).
  13. Podáním ze dne 7. 8. 2019 informovala žalobkyně žalovanou, že její právní zástupce se v mezidobí stal plátcem DPH, svůj nárok tedy rozšířila o částku 5 722,50 Kč (21% DPH z částky 27 250 Kč). Celková nárokovaná částka tedy činila 157 487,50 Kč (zjištěno z kopie doplnění podání žalobkyně ze dne 7. 8. 2019).
  14. Žalovaná v rámci předběžného posouzení nároku žalobkyně přiznala této na nákladech obhajoby částku 28 616,50 Kč (nebyl přiznán úkon spočívající v účasti u podání vysvětlení dne 26. 5. 2017, neboť byl učiněn před vydáním nezákonného rozhodnutí, a dále úkon spočívající v zaslání znaleckého posudku dne 13. 4. 2018, neboť se nejedná o úkon dle AT). Dále byla žalobkyni přiznána částka 9 525 Kč jakožto náhrada nákladů vynaložených na obstarání znaleckého posudku a také částka 777,60 Kč představující náhradu cestovného žalobkyně. Na přiměřeném zadostiučinění za nemajetkovou újmu byla žalobkyni přiznána částka 45 000 Kč (zjištěno z kopie stanoviska žalované ze dne 2. 10. 2019).
  15. Částka 83 919,10 Kč přiznaná žalobkyni žalovanou jí byla uhrazena dne 4. 10. 2019 (zjištěno ze schvalovací doložky plnění na základě mimosoudního vypořádání nároku na odškodnění).
  16. Soud neprovedl dokazování technickým průkazem vozidla reg. zn. [REDAKCE] neboť ohledně nároku na obhajbné byla vzata žaloba zpět. Dále soud neprovedl dokazování znaleckým posudkem MUDr. Josefa Macka, Ph.D. ze dne 27. 11. 2017 včetně vyúčtování, dokladem z [REDAKCE] 4x dokladem za poštovné a doplněním znaleckého posudku ze dne 12. 3. 2018 včetně vyúčtování, neboť ohledně nároku na náhradu nákladů vynaložených na znalecké posudky byla žaloba rovněž vzata zpět. Dále soud neprovedl pro nadbytečnost dokazování výsledkem žalobkyně.
  17. Po právní stránce soud posoudil věc následovně:

18. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále jen „zák. o OdpŠk“) stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
19. Podle § 1 odst. 3 zák. o OdpŠk stát a územní celky v samostatné působnosti hradí za podmínek stanovených tímto zákonem též vzniklou nemajetkovou újmu.
20. Podle § 3 písm. a) zák. o OdpŠk stát odpovídá za škodu, kterou způsobily státní orgány.
21. Podle § 5 zák. o OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena
  - a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním,
  - b) nesprávným úředním postupem.
22. Podle § 7 odst. 1 zák. o OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
23. Podle § 8 odst. 1 zák. o OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
24. Podle § 8 odst. 3 zák. o OdpŠk nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje; takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení, nebo návrh na zastavení exekuce.
25. Podle § 13 odst. 1 zák. o OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
26. Podle § 14 odst. 3 zák. o OdpŠk uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
27. Podle § 31a odst. 1 zák. o OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.
28. Podle § 31a odst. 2 zák. o OdpŠk zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení

práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

29. Ten, proti němuž bylo trestní stíhání zastaveno a jenž byl zproštěn obžaloby, má ve smyslu výše řečeného zásadně právo na náhradu škody, způsobené sdělením obvinění; takové právo nemá pouze ten, kdo si vznesení obvinění zavinil sám a kdo byl obžaloby zproštěn nebo proti němuž bylo trestní stíhání zastaveno jen proto, že není za spáchaný trestný čin trestně odpovědný, nebo že mu byla udělena milost anebo že trestný čin byl amnestován (k tomu srov. *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2003, sp. zn. 25 Cdo 2060/2001*).
30. V posuzovaném řízení bylo vůči žalobkyni vydáno nezákonné rozhodnutí, a to usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 7. 2017, když žalobkyně byla následně zproštěna obžaloby s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaná stíhána.
- 31 Soud se nejprve zabýval nárokem žalobkyně na náhradu škody spočívající v **cestovném žalobkyně** k orgánům činným v trestním řízení a za svým obhájcem. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně cestovala celkem 4x na policii v České Lípě (Arbesova 408, 470 80 Česká Lípa). Jednou cestovala žalobkyně za účelem fyziodetekčního vyšetření do Prahy (Strojnická 276/8, 170 00 Praha 7) a 3x cestovala k Okresnímu soudu v České Lípě. Dvakrát pak cestovala žalobkyně na schůzku se svým obhájcem (Paní Zdislavy 418/8, Česká Lípa). Dle portálu google.cz/maps činí nejkratší cesta z bydliště žalobkyně [redacted] na policii v České Lípě 29,7 km, i se zpáteční cestou se tedy jedná o vzdálenost 59,4 km, přičemž bylo počítáno s žalobkyní uváděnými 58 km. Při spotřebě 7,6 l / 100 km s palivem naftou se v souladu s vyhláškou č. 440/2016 Sb. jedná o cestovné ve výši 352,26 Kč na trase bydliště žalobkyně – policie v České Lípě – bydliště žalobkyně, když všechny čtyři cesty byly vykonány v roce 2017, přičemž žalobkyně požaduje pouze částku 352 Kč. Za čtyři cesty se tedy jedná o částku **1 408 Kč**.
Dle shora uvedeného portálu činí nejkratší cesta z bydliště žalobkyně [redacted] na fyziodetekční vyšetření v Praze 110 km, je však zcela na místě vzít v daném případě v úvahu cestu nejrychlejší, která měří 116 km, i se zpáteční cestou se tedy jedná o vzdálenost 232 km (žalobkyně uváděla 236 km). Při spotřebě 7,6 l / 100 km s palivem naftou se v souladu s vyhláškou č. 440/2016 Sb. jedná o cestovné ve výši **1 409 Kč** na trase bydliště žalobkyně – fyziodetekční vyšetření v Praze – bydliště žalobkyně, když cesta byla rovněž vykonána v roce 2017.
Dle portálu google.cz/maps činí nejkratší cesta z bydliště žalobkyně [redacted] k Okresnímu soudu v České Lípě 29,3 km, i se zpáteční cestou se tedy jedná o vzdálenost 58,6 km, přičemž bylo počítáno s žalobkyní uváděnými 58 km. Při spotřebě 7,6 l / 100 km s palivem naftou se v souladu s vyhláškou č. 463/2017 Sb. jedná o cestovné ve výši 363,35 Kč na trase bydliště žalobkyně – Okresní soud v České Lípě – bydliště žalobkyně, když všechny tři cesty byly vykonány v roce 2018, přičemž žalobkyně požaduje pouze částku 363 Kč. Za tři cesty se tedy jedná o částku **1 089 Kč**.
Dle portálu google.cz/maps činí nejkratší cesta z bydliště žalobkyně [redacted] na adresu Paní Zdislavy 418/8, Česká Lípa, kde se konaly porady žalobkyně s jejím obhájcem, 29,1 km, i se zpáteční cestou se tedy jedná o vzdálenost 58,2 km, přičemž bylo počítáno s žalobkyní uváděnými 58 km. Při spotřebě 7,6 l / 100 km s palivem naftou se v souladu s vyhláškou č. 440/2016 Sb. jedná o cestovné ve výši 352,26 Kč na trase bydliště žalobkyně – Paní Zdislavy 418/8, Česká Lípa – bydliště žalobkyně k cestě vykonané v roce 2017, přičemž žalobkyně požaduje pouze částku 352 Kč. V souladu s vyhláškou č. 463/2017 Sb. se pak jedná o cestovné ve výši 363,35 Kč na trase bydliště žalobkyně – Paní Zdislavy 418/8, Česká Lípa – bydliště žalobkyně k cestě vykonané v roce 2018,

příčemž žalobkyně požaduje pouze částku 363 Kč. Za obě cesty se tedy jedná o částku **715 Kč**.

Soud se neztotožnil s názorem žalované, že v daném případě je třeba odečíst od přiznaného cestovného amortizaci vozidla, když tento závěr není ničím podložen, přičemž je nutno poznamenat, že nebýt nezákonného rozhodnutí, nemusela by žalobkyně absolvovat shora uvedené cesty, přičemž by nedocházelo k opotřebení jejího vozidla. Je tedy na místě žalobkyni náhradu za takové opotřebení přiznat, když k tomuto opotřebení došlo v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím vydaným v posuzovaném řízení. Žalobkyni tedy náleží cestovné za cesty k orgánům činným v trestním řízení a za svým obhájcem ve výši 4 621 Kč. Vzhledem k tomu, že žalovanou již byla uhrazena částka 777,60 Kč, ohledně níž bylo řízení zastaveno, přiznal soud žalobkyni částku **3 843,40 Kč**. Ve zbývající výši tohoto nároku (24 Kč) soud žalobu zamítl.

32. Dále se soud zabýval nárokem žalobkyně na **náhradu škody v souvislosti s návštěvami lékaři**. V řízení bylo prokázáno, že MUDr. Hlavatého navštívila žalobkyně v příčinné souvislosti s posuzovaným řízením, když v jeho péči je od ledna 2018, přičemž pomoc vyhledala pro psychické vyčerpání, psychosomatické potíže a deprese, jejichž hlavní příčinou bylo trestní stíhání. Symptomy přetrvávaly i po skončení trestního řízení. Za dvě vyšetření žalobkyně uhradila celkem částku 1 000 Kč, a to v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím vydaným v posuzovaném řízení. PhDr. Karel Hlavatý sídlí na adrese Novoveská 28a, 466 01 Jablonec nad Nisou. Dle portálu [google.cz/maps](https://www.google.cz/maps) činí nejkratší cesta z bydliště žalobkyně [redacted] k MUDr. Hlavatému 35,7 km, i se zpáteční cestou se tedy jedná o vzdálenost 71,4 km (žalobkyně uváděla 72 km). Při spotřebě 7,6 l / 100 km s palivem naftou se v souladu s vyhláškou č. 463/2017 Sb. jedná o cestovné ve výši 447,30 Kč na trase bydliště žalobkyně – ordinace MUDr. Hlavatého – bydliště žalobkyně, když byly vykonány dvě cesty, obě v roce 2018, přičemž žalobkyně požaduje za tyto dvě cesty pouze částku 800 Kč. Vzhledem k tomu, že soud shledal, že náklady v souvislosti s vyšetřením žalobkyně u MUDr. Hlavatého byly vynaloženy v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím vydaným v posuzovaném řízení, jak je uvedeno výše, přiznal žalobkyni rovněž částku **1 800 Kč**.
33. Nakonec se soud zabýval nárokem žalobkyně na **přiměřené zadostiučinění** za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím. Zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozsudkem, se poskytuje podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., jenž je normou s relativně neurčitou hypotézou, která není stanovena přímo právním předpisem, a jenž tak přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Soudy při stanovení formy či výše zadostiučinění vychází především z povahy trestní věci, též z délky trestního stíhání, a především dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (k tomu viz *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011*).
34. Trestní stíhání zcela jistě představuje zátěž psychickou i osobnostní, přičemž došlo k porušení práva žalobce nebýt trestně stíhán jinak než ze zákonných důvodů a zákonným způsobem. Jak uvedl Nejvyšší soud ČR v *rozsudku ze dne 15. 3. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2555/2010*, skutkové vymezení újmy způsobené nezákonnými rozhodnutími je významné i z hlediska dokazování, neboť zatímco v případě nepřiměřené délky řízení

se újma na straně poškozeného presumuje, musí být újma založená jinou skutečností prokázána, není-li zjevné, že by stejnou újmu utrpěla jakákoli osoba, která by byla danou skutečností postížena, a šlo by tedy o notorietu, kterou dokazovat netřeba. V *rozsudku ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 3731/2011* pak Nejvyšší soud ČR mimo jiné konstatoval, že je [...] vždy třeba zvážit, zda vzhledem ke konkrétním okolnostem případu by se i jiná osoba v obdobném postavení jako žalobce mohla cítit být osobou poškozenou. Závažnost vzniklé újmy a okolnosti, za nichž ke způsobení újmy došlo, je také třeba vzít v úvahu při stanovení formy, případně výše, zadostiučinění.

35. Co se týče povahy trestní věci, žalobkyně byla stížána pro podezření ze spáchání přečinu těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, za což jí hrozil trest odnětí svobody v rozmezí 6 měsíců – 4 roky nebo peněžitý trest, přičemž obžaloba byla podána pro trestný čin těžkého ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1 trestního zákoníku se sazbou až dva roky. Trestní stížání trvalo 11 měsíců a 18 dní (od 10. 7. 2017 do 28. 6. 2018). Žalobkyně uvedla, že v souvislosti s nezákonným rozhodnutím trpí psychickými obtížemi se symptomy posttraumatické stresové poruchy (viz výše).
36. Soud při posouzení výše přiměřeného zadostiučinění vycházel z porovnání s obdobnými případy, když dospěl k závěru, že v daném případě je na místě poskytnout žalobkyni zadostiučinění v penězích. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 12. 6. 2015, č.j. 11 C 51/2014-84, který byl potvrzen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2015, č.j. 15 Co 452/2015-125, bylo žalobci přiznáno přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným trestním stížáním ve výši 40 000 Kč, přičemž se jednalo o přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, tedy o shodnou právní kvalifikaci jako v posuzovaném případě se shodnou trestní sazbou. Trestní stížání trvalo téměř rok a půl. V tomto případě došlo k poklesu autority žalobce v jeho firmě, trestní stížání mělo dopad do vztahu žalobce s jeho družkou. K žádným takovým skutečnostem v posuzovaném případě nedošlo, naopak však bylo prokázáno, že v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stížáním byly žalobkyni způsobeny psychické problémy. Posuzované řízení pak bylo cca o 1/3 kratší než shora uvedené řízení 11 C 51/2014. Uvedené případy jsou tedy srovnatelné, resp. soud má za to, že intenzita nemajetkové újmy nepřesahuje intenzitu nemajetkové újmy způsobené žalobci ve věci 11 C 51/2014. Žalovanou přiznané přiměřené zadostiučinění ve výši 45 000 Kč je tedy více než dostatečné, proto soud žalobu ohledně nároku žalobkyně na přiměřené zadostiučinění ve výši 56 199 Kč zamítl.
37. Co se týče příslušenství, toto požadovala žalobkyně od 4. 6. 2019 (tedy od prvního dne následujícího po uplynutí šestiměsíční lhůty po uplatnění nároku u žalované) do zaplacení. Úrok byl žalobkyni přiznán v souladu s § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb. Zákonný úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně ode dne 4. 6. 2019 náleží žalobkyni z částky 23 650 Kč (žalovanou přiznané náklady obhajoby) do dne, kdy byla částka žalobkyni uhrazena. Dále žalobkyni náleží zákonný úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně ode dne 4. 6. 2019 z částky 9 525 Kč (žalovanou přiznané náklady na znalecké posudky) do dne, kdy byla částka žalobkyni uhrazena. Dále žalobkyni náleží zákonný úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně ode dne 4. 6. 2019 z částky 777,60 Kč (žalovanou přiznané cestovné žalobkyně) do dne, kdy byla částka žalobkyni uhrazena a z částky 3 843,40 Kč (soudem přiznané cestovné žalobkyně) ode dne 4. 6. 2019 do zaplacení. Dále žalobkyni náleží zákonný úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 1 800 Kč (náklady na lékařská vyšetření včetně cestovného k lékařům) ode dne 4. 6. 2019 do zaplacení. Dále žalobkyni náleží zákonný úrok z prodlení ve výši 9,75 % ročně ode dne

4. 6. 2019 z částky 45 000 Kč (žalovanou přiznané přiměřené zadostiučinění) do dne, kdy byla částka žalobkyni uhrazena.

38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 142 odst. 3 o.s.ř., neboť žalobkyně byla neúspěšná jen v nepatrné části, a proto jí soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Žalobkyně byla neúspěšná ohledně částky 3 600 Kč na obhajném (uplatněná částka 27 250 Kč, z toho uhrazeno žalovanou 23 650 Kč), přičemž vzala žalobu v této části zpět, čímž zavinila zastavení řízení (§ 146 odst. 2 věta první o.s.ř.). Dále byla žalobkyně neúspěšná ohledně částky 24 Kč na cestovním žalobkyně, když v této části byla žaloba zamítnuta. Žalobkyně tedy byla neúspěšná v částce 3 624 Kč. Úspěšná byla žalobkyně ohledně částky 23 650 Kč na obhajném (řízení bylo zastaveno pro chování žalované, která uhradila žalobkyni tuto částku po uplynutí lhůty 6 měsíců k projednání nároku a po podání žaloby - § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř.), částky 9 525 Kč na nákladech na znalecké posudky (řízení bylo zastaveno pro chování žalované, která uhradila žalobkyni tuto částku po uplynutí lhůty 6 měsíců k projednání nároku a po podání žaloby - § 146 odst. 2 věta druhá o.s.ř.), částky 4 621 Kč na cestovním žalobkyně (co do částky 777,60 Kč řízení zastaveno pro chování žalované, částka 3 843,40 Kč byla přiznána soudem), částky 1 800 Kč na nákladech na lékařská vyšetření včetně cestovního k lékaři (přiznáno soudem), přiměřeného zadostiučinění, když žalovanou byla přiznána částka 45 000 Kč (viz *rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 2. 2015, sp. zn. 30 Cdo 3223/2013*), přičemž je zde vycházeno z tarifní hodnoty 50 000 Kč (viz *usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10. 5. 2017, sp. zn. 30 Cdo 1435/2015*). Žalobkyně tedy byla úspěšná v částce 89 596 Kč. Žalobkyni tedy byla přiznána náhrada nákladů řízení ve výši 22 730,80 Kč, zahrnující zaplacený soudní poplatek ve výši 4 000 Kč a náklady zastoupení - odměna advokáta dle § 7 bodu 5 AT ve spojení s § 9 odst. 4 písm. a) AT ve výši 14 580 Kč (tarifní hodnota 50 000 Kč za nemajetkovou újmu + tarifní hodnota 43 220 Kč za náhradu škody) za tři úkony právní služby po 4 860 Kč dle § 11 odst. 1 AT (převzetí a příprava zastoupení, návrh ve věci samé, vyjádření ve věci), 3x paušální náhrada hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT ke každému z uvedených úkonů a náhrada za 21% DPH z odměny advokáta a z náhrad jeho hotových výdajů ve výši 3 250,80 Kč dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna uhradit k rukám zástupce žalobkyně v souladu s § 149 odst. 1 o.s.ř.
39. Žalobkyni nebyla přiznána náhrada nákladů řízení za úkon spočívající ve vyjádření na výzvu soudu ze dne 19. 2. 2020, když se jednalo o doplnění a odstranění rozporů podání ze dne 13. 12. 2019, přičemž bylo-li by podání ze dne 13. 12. 2019 perfektní, nebylo by třeba jej doplňovat. Dále nebyla žalobkyni přiznána náhrada nákladů řízení za půlúkon spočívající ve výzvě k plnění, neboť dle § 31 odst. 4 zák. OdpŠk poškozený nemá právo na náhradu nákladů zastoupení, které vznikly v souvislosti s projednáváním uplatněného nároku u příslušného úřadu.
40. Lhůtu k plnění náhrady nákladů řízení i nároku samotného stanovil soud v souladu s § 160 odst. 1 o.s.ř., když je třeba brát ohled na potřebu žalované čerpat finanční prostředky ze státního rozpočtu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, má oprávněný právo domáhat se plnění uložené povinnosti návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekučním návrhem.

Praha 8. září 2020

Mgr. Kateřina Pelišová, v. r.
soudkyně